

První účinky esoterního školení

Esoterní hodina, Mnichov, 24. srpna 1910

Tato hodina je pouze přípravou na hodinu, která bude následovat příští pátek.

Nejprve modlitba k duchu dne (průpověď na středu; s delším dovětkem). Kdo nastoupí esoterní školení, musí si uvědomit, co tím činí. Se vším, co jako lidé jsme a co konáme, jsme spojeni karmou; božskými vůdčími bytostmi jsme postaveni do celku pozemského bytí. Všechno, co myslíme, cítíme a chceme z té nejvyšší, nejvznešenější krásy, z nejvyšší morálnosti, je stále ještě spojeno s obecným vývojem. Avšak rozhodnutím nastoupit esoterní školení činíme krok opouštějící tento obecný vývoj vedený vyššími bytostmi. Zahajujeme tím něco naprosto nového. Prostřednictvím esoterního školení se vyvíjíme od lidí vedených duchovně-božskými bytostmi k samostatným druhům těchto tvořících duchů.

Na Zemi člověk sestává ze čtyř článků, z fyzického těla, éterného těla, astrálního těla a Já, udržovaných v souladu, který dávají vyšší bytosti. Následuje-li po našem rozhodnutí nastoupit esoterní školení čin, začneme samostatně pracovat na přetváření těchto jednotlivých těl. To se děje pomocí cvičení a exercicií, jež jsou nám dávány. Pozvolna působí na naše éterné tělo tak, že se uvolňuje z pevné struktury fyzického těla. Tento vliv se ovšem neuplatňuje přímo na éterné tělo, nýbrž vychází z astrálního těla, na něž především svými cvičeními působíme. Pravidelným každodenním nebo po týdnech se periodicky opakujícím cvičením a obrazy, které necháváme působit na svou duši, se především vpracováváme do astrálního těla.

V meditačních verších má svůj význam každá hláska, každé slovo, každý sled hlásek, každý sled pojmů; působí pravidelným opakováním při úplném sebezapomnění. - Když se ráno probudíme, matně si někdy vzpomínáme na duchovní svět, na svět, z něhož k nám proudí síla skrze naše cvičení; a tato matná vzpomínka na svět, z něhož jsme čerpali sílu, v němž jsme se nacházeli u zdrojů síly, patří k

nejkrásnějším zážitkům esoterního žáka. Když se někdo musel rozloučit s člověkem, kterého měl rád, je možné, že esoternímu žákovi vplyne něco z tohoto člověka do vzpomínky na duchovní svět. A ten, komu se něčeho takového dostane, by to měl považovat za zvláštní milost! - Po nějaké době meditování pozorujeme, že jsme jiní; leckteré nelaskavosti, která z nás dříve tu a tam vyklouzla, se už nedopouštíme; osvojujeme si mnohem jemnější smysl pro logiku. Cítíme, že jsme se stali lepšími. Stáváme se lepšími.

Avšak tím, že se stavíme mimo obvyklý a navyklý rámec, ztrácíme oporu, kterou nám dává konvence a původ. Stáváme se sami v sobě svobodnějšími; tím se ovšem zpočátku dostávají více na povrch naše špatné stránky; teď teprve vidíme, jak špatní jsme. Jsme opravdu mnohem špatnější, než si obvykle připouštíme!

Pro každého esoterně usilujícího člověka nastanou těžké, zlé chvíle; pak je dobré mít oporu. Tuto oporu najdeme v *Novém zákonu*; pro každý případ, pro každou situaci zde najdeme radu, oporu v každé slabosti; musíme ji jen hledat. A když ji nenajdeme, mělo by nám být útěchou přesvědčení o naší vlastní slabosti, že zatím ještě nedokážeme najít to správné, že to však v *Zákonu* jistě stojí.

Při počínající jasnozřivosti můžeme snadno podléhat klamům. Máme za to, že před sebou vidíme něco vnějšího, a zatím je to naše vlastní nitro, které se tu zrcadlí. Ještě horší je to u tónů, u nichž máme dojem, že je slyšíme; meditujícího tímto způsobem klamou bytosti, které ho chtějí stáhnout dolů.

Pro esoterně usilujícího člověka je nutné nejen medítovat a modlit se, chápeme-li modlitbu v tom nejlepším smyslu, ale také být bdělý, mít se na pozoru před špatnými vlivy, které chtějí zasáhnout tam, kde člověk začne samostatně pracovat na přetváření svých těl. Okultní věta proti veškerým klamům zní: „Každá cesta do duchovního světa vede srdcem.“ Během meditace můžeme cítit, jak z každého bodu vnějšího fyzického těla vedou linie do středu,

a tímto středem je srdce. V dalším průběhu tyto linie vedou opačným směrem dále do duchovního světa. Je to, jako bychom v sobě cítili Krista. Tento způsob rozhodování je ten pravý.*

Každý z našich článků má vztah k jednomu souhvězdí† zvěrokruhu; síly ze souhvězdí Lva tak plynou dolů do našeho srdce. Také ze Slunce proudí síly do našeho srdce. Stejně tak působí na naše srdce duchové ohně. Všechny tři bývají často brány jako symbol srdce: lev, slunce, plamen. Tak jako srdce má každý článek člověka vztah k silám nacházejícím se mimo nás; vyrůstáme z celého vesmíru a do celého vesmíru jsme začleněni.

Necháme-li tuto skutečnost náležitě žít ve své duši, pak také správně přijmeme průpověď:

V duchu spočíval zárodek mého těla ...

Rudolf Steiner

GA 266/II

* V jiné verzi tohoto zápisu zde ještě stojí: „To je známkou toho, že se zde nejedná o klam.“ (Pozn. vyd. něm. orig.)

† V něm. orig. *zu einem Bilde*. (Pozn. překl.)